

Maar het verhaal dat me het meest is bijgebleven, is dat van Verena H. Dit postte ze eind 2018:

‘Iets meer dan een maand geleden hoorde ik op de radio, bij ‘De Madammen’ het verhaal over De Boekenjagers en het zwerfboek... Mooi initiatief dacht ik nog. Toeval bestaat niet, zegt men maar wil het er toch omdoen zeker dat ik op de struik van Aldi een zakje vind! (zie foto 1). Zelf ben ik geen echte lezer maar ik wou het ook niet zomaar achterlaten... Door omstandigheden (zie foto 2) kom ik er niet aan toe om het te lezen.’

Ik hap even naar adem als ik zie dat ze met “foto 2” het recente graf van haar zoon bedoelt...

‘Ik zal het terug laten zwerven op de plaats van foto 2, onder de bank waar ik nu elke dag ga om naar mijn zoon te kijken... Misschien een beetje een triestige plaats maar ik zou zo graag een bericht lezen bij de laatste rustplaats van mijn zoon waar het momenteel nog vol verse bloemen ligt en een krans met handjes van Axelle (zijn dochtertje). Veel leesplezier aan de vinder.’

Daar waren we met z’n 36.000 even stil van.